

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour administrative – Luxembourg) – UBS Europe SE, aiemmin UBS (Luxembourg) SA, ja Alain Hondequin ym.

(Asia C-358/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2004/39/EY — 54 artiklan 1 ja 3 kohta — Kansallisia rahoitusvalvontaviranomaisia sitovan salassapitovelvollisuuden laajuus — Päätös, jolla todetaan ammatillisen hyvämaineisuuden menettäminen — Rikoslainsäädännön piiriin kuuluva tapaus — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 ja 48 artikla — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tutustua asiakirjoihin)

(2018/C 408/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittajat: UBS Europe SE, aiemmin UBS (Luxembourg) SA, ja Alain Hondequin ym.

Muut osapuolet: DV, EU, Commission de surveillance du secteur financier (CSSF) ja Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Tuomiolauselma

Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY 54 artiklaa on tulkittava seuraavasti:

- Kyseisen artiklan 1 ja 3 kohdan ilmaisu ”rikoslainsäädännön piiriin kuuluvat tapaukset” ei kata tilannetta, jossa viranomaiset, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet hoitamaan kyseisessä direktiivissä tarkoitettuja tehtäviä, toteuttavat pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen toimen, jolla henkilöä kielletään hoitamasta valvottavassa yrityksessä hallituksen jäsenen tehtävää tai muuta tehtävää, jonka harjoittaminen edellyttää hyväksyntää, ja jolla tämä veloitetaan eroamaan tehtävistään mahdollisimman nopeasti siitä syystä, ettei kyseinen henkilö enää täytä kyseisen direktiivin 9 artiklassa säädettyjä ammatillisen hyvämaineisuuden vaatimuksia, ja joka kuuluu toimenpiteisiin, jotka toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava, kun ne käyttävät niille saman direktiivin II osaston säännösten mukaan kuuluvaa toimivaltaa. Mainittu säännös, jonka mukaan salassapitovelvollisuudesta voidaan poikkeuksellisesti poiketa tällaisissa tilanteissa, koskee nimittäin luottamuksellisten tietojen välittämistä tai käyttämistä kansallisen rikoslainsäädännön mukaisesti nostettavien syyteiden tai sen mukaisesti määrättävien seuraamusten yhteydessä.

- Maitun artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklan kanssa, säädetty salassapitovelvollisuus on taattava ja toteutettava tavalla, jolla se voidaan sovittaa yhteen puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen kanssa. Niinpä toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen on siinä tapauksessa, että toimivaltainen viranomainen vetoaa salassapitovelvollisuuteen kieltäytyäkseen antamasta hallussaan olevia tietoja, jotka eivät kuulu henkilöä, jolle toimi on epäedullinen, koskevaan asiakirja-aineistoon, tutkittava, onko kyseisillä tiedoilla objektiivinen yhteys kyseistä henkilöä vastaan esitettyihin väitteisiin, ja jos on, sovitettava yhteen kyseessä olevan henkilön intressi saada puolustautumisoikeuksiansa täysimääräisen käyttämisen edellyttämät tiedot ja salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseen liittyvä intressi ennen kuin se päättää pyydettyjen tietojen antamisesta.

(¹) EUVL C 335, 12.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.9.2018 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Ranskan tasavalta ja IFP Énergies nouvelles

(Asia C-438/16 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Ranskan toteuttamat tukiohjelmat — Rajoittamaton valtiontakausta, jonka Institut français du pétrole (IFP) sai, koska sille myönnettiin teollista ja kaupallista toimintaa harjoittavan julkisen laitoksen (EPIC) asema — Päätös, jossa todetaan, että kyseinen toimenpide ei osittain ole valtiontukea ja että se on osittain sisämarkkinoille tietyin edellytyksin soveltuvaa valtiontukea — Tukiohjelman käsite — Olettama edun olemassaolosta — Todistustaakka ja näyttökynnys)

(2018/C 408/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Grespan)

Muut osapuolet: Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas ja J. Bousin) ja IFP Énergies nouvelles (edustajat: E. Morgan de Rivery ja E. Lagathu, avocats)

Tuomiolauselman

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 26.5.2016 antama tuomio Ranska ja IFP Énergies nouvelles vastaan komissio (T-479/11 ja T-157/12, EU:T:2016:320) kumotaan siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin kumosi kyseisellä tuomiolla valtiontuesta C 35/08 (ex NN 11/08), jota Ranska on myöntänyt julkisoikeudelliselle laitokselle Institut Français du Pétrole, 29.6.2011 annetun komission päätöksen 2012/26/EU 1 artiklan 3–5 kohdan ja 2–12 artiklan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 392, 24.10.2016.